

č. 6218.

Školství: * Zruší-li se na čtyřtřídní škole obecné pojící se ke škole občanské jedna třída, jest počet maximalně 60 dětí na jednu ze zbylých tříd ve smyslu § 7, odst. 2 zák. č. 226/22 vyšetřiti podle rozdělení žactva na jednotlivé třídy, jak jest podle učebné osnovy předepsáno pro čtyřtřídní školu obecnou bez školy občanské.

(Nález ze dne 12. ledna 1927 č. 230.)

Prejudikatura: Boh. 5961/26 adm.

Věc: Místní školní rada v K. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran redukce veřejné obecné dívčí školy s německým jazykem vyučovacím.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody Vynesením z 11. listopadu 1924 zrušil předseda zšr-y v Praze k návrhu zsv-u podle § 9 zák. ze 3. dubna 1919 č. 189 Sb. koncem měsíce listopadu 1924 jednu (čtvrtou) def. třídu postupnou na veř. obecné škole dívčí s vyučovací řečí něm. v K., poněvadž další její trvání není odůvodněno počtem žactva podle § 5 zák. ze 13. července 1922 č. 226 Sb., neboť počet dítek na této škole ve školním roce 1924/1925 jest celkem pouze 149 (započítatelných jen 141), kteréžto dítky lze vzhledem k tomu, že škola, o niž jde, se pojí ke škole občanské, a že takové školy, pokud jsou čtyřtřídní a ménětřídní, nemají předepsané osnovy pro zařazení dítek do tříd podle stupňů školního věku, zařaditi pouze do tří def. tříd postupných tak, že v žádné třídě nebude ani 60 dítek: I. třída 1. a 2. školní rok — 33 žákyň započítatelných (všech 36), II. třída (3. a 4. školní rok) 54/55 a III. třída 20 dívek 5. školního roku a 34 žákyň 6.—8. školního roku, z nichž pouze 9 označeno za repe-tenty, takže zbývajících 25 mělo býti zařazeno do školy občanské, která jest pro ně školou povinnou; bude tedy ve III. třídě celkem 54 (58) žákyň. Nařízenou redukcí není tedy porušen předpis § 7 odst. 2 zák. č. 226/1922.

Odvolání mšr-y* zamítlo min. škol. nař. rozhodnutím jako neodůvodněné proto, že zmíněná škola má 145 dítek, k nimž nutno přihlížeti ve smyslu § 5 zák. č. 226/22, z nichž při správném rozdělení na tři třídy připadá na třídu první 35, na druhou 54 a na třetí 56, takže stav žádné třídy neodporuje předpisu druhého odstavce § 7 cit. zák. a redukce na školu trojtřídní mohla býti právem provedena.

O stížnosti uvažoval nss takto: — — — — —

Na trojtřídní škole obecné spojené se školou občanskou jakožto školou povinnou připadají děti 6.—8. roku školního (nehledíc ovšem k dětem, které pro nedostatek vyučovacích výsledků nepostupují) na školu občanskou, zbývá tedy na 3 třídy školy obecné rozvrhnouti děti prvního až včetně pátého roku školního, takže pět školních roků nutno umístiti ve 3 třídách čili, jak zřejmo, v jedné třídě jeden školní rok a ve dvou třídách po dvou školních rocích. Poněvadž pak slučování dvou po případě více školních roků má se státi podle platných osnov učebních

vždy ve třídách vyšších, mohlo by býti provedeno sloučení dětí z různých roků školních v daném případě jen ve třídě druhé, resp. třetí.

Na tom nemůže ničeho změnit skutečnost, že výnos min. škol. ze 4. srpna 1923 č. 92189-I, Věstník 109, neupravuje zvláště rozvrh dětí na trojtřídní škole obecné spojené se školou občanskou, nýbrž jen obvyklý případ, totiž na pětitřídní škole obecné se školou občanskou. Tato mezera neznamená, — jak stížnost právem uvádí —, že by na trojtřídní škole obecné spojené se školou občanskou rozvrh žactva na třídy se mohl státi libovolně, naopak nutno mezeru tu vyplniti analogickým použitím zásadních hledisk učebné osnovy. Analogii tu bude nutno hledati v osnově pro takovou školu obecnou, nepojící se na školu občanskou jako na svoje pokračování, na které rovněž je umístiti 5 ročníků věkových ve třech třídách, t. j. tedy v osnově pro obecnou školu 4 třídní bez školy občanské. Na takové škole připadá však podle shora uvedeného výnosu min. jeden školní rok na třídu prvou a po dvou školních rocích na třídu druhou a třetí. Podle toho bude nutno na trojtřídní škole obecné, pojící se ke škole občanské, rozvrhnouti žactvo tak, že 1. rok školního věku připadá na 1. třídu, druhý a třetí rok na třídu druhou, čtvrtý a pátý na třídu třetí, kdežto šestý, sedmý a osmý rok patří do školy měšťanské.

Mohlo tedy provedeno býti také v přítomném sporu rozvržení žáků na zbylé třídy jen tak, že by sloučeny byly v druhé třídě děti druhého a třetího školního roku, ve třetí třídě pak děti 4. a 5. roku. Při tomto postupu překročil by však počet dětí ve třetí třídě patrně číslo 60, takže spočívá nař. rozhodnutí na nesprávném výkladu zákona.

Č. 6219.

Školství: I. Ani zák. č. 226/22 ani vl. nař. č. 64/25 nezakládá právní nárok rodičů na to, aby jejich školou povinnému dítěti byla povolena návštěva jiné školy národní než té, která je jeho školou povinnou. — II. Rodiče dítěte, které bylo podle § 20 zák. č. 4 z. z. mor. z r. 1906 pravoplatně přikázáno do školy jednoho jazyka vyučovacího, nemají právního nároku na to, aby dítěti tomu byla povolena návštěva školy národní jiného jazyka vyučovacího.

(Nález ze dne 12. ledna 1927 č. 232).

Prejudikatura: Boh. 1397/22 a 5044/25 adm.

Věc: Jan P. ve V. (adv. Dr. Lev Dembitzki z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran osvobození dítky od návštěvy veřejné obecné školy.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím nevyhovělo min. škol. žádosti st-lově, aby jeho dceři bylo povoleno navštěvovati měšť. školu s ním. jazykem vyučovacím ve V.

O stížnosti uvážil nss takto:

Stížnost založena jest ve své podstatě na názoru, že jsou v sporném případě splněny předpoklady, za kterých ukládá zák. ze 13. července 1922 č. 226 Sb. a zejména vl. nař. ze 4. dubna 1925 č. 64 Sb. školské